

Posudek rigorózní práce
Mgr. Evy Pilařové vypracované na téma
„Vybrané otázky práva nekalé soutěže v ČR, SRN a EU“

Předmětem posouzení je text, jehož obsah je mi ve svém základu znám, neboť uchazečka zvolila za téma své rigorózní práce problematiku, kterou se zabývala již ve své diplomové práci a kterou na této úrovni úspěšně zvládla. Rozšíření a prohloubení takto zvoleného tématu pro další graduální účely je legitimní. Autorka svou původní práci rozšířila, prohloubila a reagovala přitom na některé dílčí nedostatky, které jí byly v posudcích vytýkány a zamýšlela se nad doporučeními v nich obsaženými. Výsledkem je solidní práce, která svědčí nejen o zájmu, ale i o hlubších znalostech látky a jistém nadhledu.

Osnova práce poskytuje dobrou orientaci v problematice a také způsob zpracování svědčí o smyslu pro systematický přístup ke zvolenému tématu. Autorka se postupně věnuje historii právní úpravy, evropským souvislostem zvolené problematiky, koncepcím právní úpravy nekalé soutěže v ČR a SRN, analýze generální klauzule, jednotlivým právním nástrojům ochrany proti nekalé soutěži v ČR a SRN. Zařazení pasáže o povaze primárního a sekundárního evropského práva se jeví jako nadbytečné. Práci uzavírá závěrečné shrnutí, v němž se nejen hodnotí současná tuzemská a zahraniční právní úprava, ale poukazuje na sporné či jinak zajímavé otázky a předkládají náměry k dalšímu řešení.

Po obsahové stránce má posuzované práce dobrou úroveň. Základem kvalitního zpracování je především dobré seznámení s literaturou a převaha interpretace názorů obsažených v literatuře či tuzemské či evropské judikatuře. Autorce však nelze upřít ani schopnost vyjádřit vlastní stanoviska, jak o tom svědčí např. polemika na str. 31 a základní myšlenky shrnuté v závěru práce.

K posuzovaného textu nemám závažnější výhrady. Lze mít námitku ke schématickému vymezení obou větví soutěžního práva v úvodu práce. Stálo za zmínku, že byť má právo na ochranu hospodářské soutěže veřejnoprávní charakter, porušení jeho norem může mít závažné soukromoprávní důsledky, zejména v podobě povinnosti nahradit způsobenou škodu a že i porušení některých zákazů veřejnoprávní větve soutěžního práva

může naplnit znaky nekalosoutěžního jednání. Proto mezi právem na ochranu hospodářské soutěže a právem proti nekalé soutěži nelze vést ostrou hranici. Pro přesnost bylo třeba uvést všechny novely směrnice č. 84/450/EHS o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se klamavé reklamy. Zajímavá a diskusní je zejména otázka promlčení lhůt pro nároky z nekalosoutěžního chování.

Po formální stránce má práce velmi dobrou úroveň. Seznam literatury je značně široký a obsahuje nejen tuzemské, ale i zahraniční prameny, na něž je v textu odkazováno korektním způsobem. Využití judikatury není tak široké, jak by bohatství soudních rozhodnutí umožňovalo, což je do jisté míry dáno tím, že tématem práce nebyly jednotlivé skutkové podstaty, ale obecnější problematika generální klauzule.

Práce splňuje předpoklady kladené na rigorózní práci a může být proto předmětem obhajoby.

Praha, 17.12.2007

Doc. JUDr. Stanislava Černá, CSc.
školitelka